

KLAUDY KINGA KÖSZÖNTÉSÉRE

Sokan sok helyen írtak már Klaudy Kinga tudományos munkásságáról, iskola-teremtő tevékenységéről, kutatási eredményeiről. E helyen a tanárról, az emberről szeretnék szólni, akit az évek során tanítványaiként megismerhettünk.

Jól emlékszem arra a sok évvel ezelőtti első levélre, amelyet Klaudy Kingának címeztem. Brüsszelben voltam gyakornok, és élénken él bennem, ahogyan a számítógép előtt azon tanakodom, miként is fogalmazzam meg a levelet, hogyan szólíthatom, milyen részletesen számoljak be a terveimről. A neve már régóta ismerős volt számomra. A könyvéből tanultunk, tanárain gyakran emlegették, számos alkalommal hallottam előadni konferenciákon. Személyesen azonban soha nem találkoztunk. Már a válasza is sejtette, hogy felesleges volt aggódnom. Nem a professzor írt a kezdőnek, hanem a tanár egy érdeklődő diáknak – komolyan, szabatosan és mindenekelőtt kedvesen. Ezt a későbbi, személyes beszélgetés is megerősítette: figyelmesen végighallgatott, új ötleteket adott, biztatott, és mindeközben olyan hangulatot teremtett, mintha régi bútorok között, egy hangulatos kis szobában, egy kávé mellett beszélgetnénk.

E figyelmességet és a családi légkört később, a doktori képzés során is folyamatosan megtapasztalhattuk. Mindig mindenkiről tudta, éppen milyen munkán dolgozik, milyen feladatok állnak előtte. Kiemelkedő szerepe volt és van máig is abban, hogy a téma iránt érdeklődőket összekösse. Nem telt el úgy konferencia, hogy ne mutatott volna be egy újabb kutatónak, hallgatónak vagy résztvevőnek, aki a kutatásom szempontjából fontos volt számomra. Emellett még a kezdő doktorandusz kínos baklövéseit is kedves megértéssel fogadta. Tanulmányaim legelején, egy konferenciára készülven címet kért tőlem, mire nagy büszkén elküldtem – a laccímem. Pár perc múlva érkezett a kedves levél, hogy az előadásom címére gondolt, miközben – és ez volt a rendkívüli – bármilyen gúny vagy élcélődés nélkül, örömmel megjegyezte, ő ugyanabban az utcában, sőt egy számmal odébb, éppen a szomszéd házban nőtt fel...

Bár tudományterületén vitathatatlan tekintélynek örvend, tanítványaiként folyamatosan azt láttuk, milyen alázattal és odaadással tud újabb és újabb kutatási kérdésekben elmélyedni. Konferenciákon máig meglepve és csodálattal tapasztalom azt a figyelmet, amellyel az előadások mindegyikét kíséri. Legyen szó egy kezdő doktoranduszról vagy egy már ismert kutatóról, a jegyzetelés soha nem marad el – sokak számára üzenve ezzel azt, hogy mindenkitől lehet és kell is tanulni.

Számos tanácsa máig elkísér: olvasás közben mindig jegyzeteljünk, mert hiába gondoljuk, hogy később emlékszünk, jegyzetelés hiányában újra kell keresnünk a hivatkozott forrást. Tőle tanultam meg azt is, hogy gondolatainkat rögvessünk papírra, hiszen ritkán jön el az ihletett pillanat, amikor ötleteinket szavakba is tudjuk foglalni. Azt is Klaudy Kinga tudatosította bennem, bennünk, hogy a forma ugyan-

olyan fontos, mint a tartalom, ezért pontosan, hibátlanul írjunk, nem feledkezve el a bibliográfiáról sem.

Sokan vannak, akik értékelhető eredményt érnek el egy tudományos területen, talán még tudományos műhelyt, sőt iskolát is alapítanak. Csak keveseknek sikerül azonban az, ami Klaudy Kingának sikerült, és ami miatt őt sokan és nagyon szeretjük: tanárnak, embernek, igazi példaképnek is maradni. Kívánom, hogy sokáig, sokaknak, jó egészségben adhassa át mindezt!

Dr. Fischer Márta
egyetemi docens